

De dure kousen

zangwijze: "Overschotje" (1924)

C F#dim Dm G7 C

Een - zaam liep langs 's he - ren stra - ten, 'n ar - me moe - der met haar kind.
Da - gen lang moest zij zo beed' - len voor een scha - mel stuk - je brood.
 Moe - der ging toen met haar kind - je droef te moe, weer naar de straat,
Aarz' - lend trad zij daar naar bin - nen en haar kind - je lach - te blij.
 Dan vraagt moe - der angs - tig be - vend wat dat kous - je kos - ten moet:

5 C G D7 G

Va - der kon niet meer ver - die - nen, want: de stum - per, hij was blind.
Nie - mand kwam hen ooit ver - blij - den, of hen steu - nen in de nood.
 beed' - len voor haar klei - ne liev' - ling. 't Was reeds don - ker, 't werd al laat.
« Kou - sen, « vraagt ze, « voor mijn klei - ne. Dik - ke wol - len, niet van zij. »
« E - ne gul - den, vijf en twin - tig, » want de kwa - li - teit is goed.

9 G7 C C7 F C

Beed' - lend keek de ar - me moe - der ied' - ren wand' - laar vra - gend aan.
Win - ter kwam met gu - re da - gen en het kind - je kreeg het koud.
 Eind' - lijk kreeg zij van een da - me toen drie kwart - jes in haar hand;
En haar liev' - ling had al spoe - dig een paar war - me kous - jes aan;
 Droe - vig kijkt de ar - me moe - der dan haar klei - ne liev' - ling aan,

13 F F#dim C G7 C

En haar lie - ve, klei - ne kind - je, Moest op blo - te voet - jes gaan.
Daar - om kwam ze kous - jes vra - gen aan haàr moe, die van haar houdt.
 vlug toen naar een kou - sen - win - kel aan de stil - le o - ver - kant.
dol van blijd - schap vliegt het kind - je kus - send op haar moe - der aan.
 die de kous - jes uit moest trek - ken: min - der moch - ten ze niet gaan.

op diverse liedbladen en -boeken:
 "De Kermiscourant" (Frans Rombauts),
 "Het Straatlied (Wouters & Moormann),
 "Liederen Industriële Revolutie",
 "De kist van Pierlala"

Wreed & Plezant